СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 21-го ЧЕРВНЯ 1950. No. 142. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 21, 1950 VOL. LVIII.

ПЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

МІЛЬЙОНЕР-РЕКІТІР ПРИЗНАНИЙ ВИНУВАТЦЕМ

Ню Йорк, 19. червня. — Френк Еріксон, рекітір-гемблер, якого арештували з кінцем травня за приймання закладів на кінські перегони й іншого роду газардові гри, заявив сьогодні в карнім суді, що він винуватий у всьому, що йому закидає окружний прокуратор. Велика судейська лава, яка прослідкувала проступки Еріксона, вийшла проти нього з 60 різнородними закидами поломання стейтових законів. Якщо б суд назначив йому кару за кожний проступок окремо, він мав би відсидіти 60 років у тюрмі і заплатити $30,000 грошевої кари. Суд проголосить кару найближчого понеділка.

Еріксон був арештований давніше кілька разів, одначе завжди вимотався від присуду. Цим разом слідство заряджено проти нього після переслухання в слідчій сенатській конгресовій комісії 28 квітня, коли то він виявив, що його підприємство" приносить йому загального приходу $12,500,000, а чистого доходу $1000,000 річно. Заки Еріксон рішився скласти в суді заяву, ішли довгі переговори між ним і його оборонцем. Загально говорять, що Еріксон заявив себе винуватцем, щоб не ставати на судовім процесі, підчас якого мусіли б бути предявлені всі його проступки і виявлені імена осіб, які приносили йому гроші на різні газардові гри. Щоб цього виминути і не компромітувати тисячів людей з політичного й бизнесового світу, Еріксон рішився взяти вину на себе. Прокуратор думає, що карієра Еріксона скінчена і що найважливіший гемблер-рекетір попав в руки караючої справедливости.

ПІДПОЛЬНА ТОРГІВЛЯ ДІТЬМИ ДЛЯ АДОПТУВАННЯ.

Ню Йорк. — У карному суді склали свідоцтво дві мачухи, що одна з них заплатила $1,800, а друга $2,000 за діти, які вони хотіли взяти на виховання як свої. Чорним ринком на дітей займалися адвокати Ирвин Слейтер і Гері Волфсон, яких поліція після арештування поставила під суд. За одною дитиною треба було їхати літаком до Флориди, ствердив свідок.

ЖІНКА МАЄ БІЛЬШІСТЬ ПРИ ПРАВИБОРАХ ДО КОНГРЕСУ.

Портленд, у стейті Мейн. — Мисс Луша М. Корміер, колишня учителька в гайскул, а тепер стейтова репрезентантка, веде перед при обрахунках кандидатів на становище конгресмена при правиборах Демократичної партії. Це єдина замітна кандидатка в теперішній передвиборчій кампанії в стейті Мейн.

СЕНАТ ВІДЛОЖИВ ГОЛОСУВАННЯ НАД ВІЙСЬКОВОЮ СЛУЖБОЮ.

Внаслідок непорозумінь між військовими й сенатськими провідниками відкладено голосування над продовженням обовязкової військової служби. Законопроєкт, ухвалений в палаті репрезентантів, почасті різниться від сенатського в справі рівноправности негрів і білих вояків.

ШКОЛА ПРИЗБИРАЛА ПОТРІБНУ СУМУ, ЩОБ ДІСТАТИ ДАР ВІД РОКЕФЕЛЕРА.

Кембридж, Масс. — Президент університету Гарвард оприлюднив, що він призбирав уже суму $5,000,000 на вивинування Бизнесової Школи для Випускників. Ця збірка дасть школі спроможність дістати других $5,000,000 від Джана Рокефелера, який обіцяв зробити дарунок, якщо університет призбирає таку саму суму.

ЗАПІДОЗРЕНИЙ В УБИВСТВІ ЮНІЙНОГО ПРОВІДНИКА ПІД АРЕШТОМ.

Ню Йорк. — Бенедикт Макрі, якого від року пошукувала поліція по всіх закутинах Злучених Держав, зголосився добровільно до поліції і в карнім суді заявив, що це він завдав смертельну рану Вилємові Лурі, організаторові міжнародної юнії жіночого одягу. Звісний газетний колумнист Волтер Винчел взивав Лурія кількома наворотами по радіо, щоб він добровільно зголосився до поліції. Лурі зголосився до Винчела, а Винчел передав його поліції.

СЕНАТОР ВКАЗУЄ НА ОСТРОВ КУБУ ЯК КОМУНІСТИЧНИЙ ОСЕРЕДОК.

Вашингтон. — Сен. Пат Мкарран звернув увагу сенату, що остров Куба є осередком, з якого пачкують комуністів до Злучених Держав. Це є причина, чому сенатська правнича комісія рішила продовжувати провірку нових імігрантів, заявив сенатор.

ГУБЕРНАТОР ТАВРУЄ ДЕЯКИХ СУДДІВ ЯК ПИЯКІВ І БЕЗДАРІВ.

Вайт Солфур Спрінгс, у Вест Вирджінія. — Губернатор стейту Ню Йорк, Томас Е. Дюї, гостро скритикував поведінку деяких суддів в своїм стейті, закидаючи їм нездарність, старечу неміч й пияньство. Цю критику висловив він на конференції губернаторів, яка радить над реорганізацією стейтового правління. Дюї каже, що судді повинні бути іменовані, а не вибирані і щоб було можна їх усувати зі становища або спонукувати до уступлення. Якщо суддів вибирає нарід, тоді вони не мають відповідальности перед ніким і не можна їх спонукати до зречення зі свого виборного уряду. — Дюї був колись прокуратором в Ню Йорку і знає недомагання судейського стану. Останнього тижня він рішився не кандидувати більше на становище губернатора, отже має розвязані уста й може сказати правду своїм виборцям. Він не називав по імені нікого.

ПІДВИЩУЮТЬ ПОДАТКИ НА ЗАРОБІТКИ КОРПОРАЦІЙ.

Вашингтон. — Комісія способів і засобів палати репрезентантів 14 голосами проти 11 ухвалила підвищити податки від заробітку корпорацій на загальну суму $433,000,000 річно. Це мало б почасті нагородити втрату, яку потерпів би федеральний скарб, коли буде зменшений податок від продажу, який приносить річно один білїон долярів.

ПОСТУП У СПІЛЬНІЙ ОБОРОНІ СТЕЙТІВ І КАНАДИ

Монтреал, Канада, 19. червня. — Тут виявлено деякі важливі зарядження для спільного зосередження природних багатств і засобів Канади й Злучених Держав при складанні оборонних плянів у повітрі й на воді цілого Північного Американського континенту. Незабаром має відбутися перший полет пружинового літака між Канадою й Англією. Канадська Королівська Фльота предствляє тепер організацію досконалішу ніж колинебудь у минулому, а її команданти відбувають спільні вправи з фльотою Стейтів. Канадські і стейтські боєві літаки, протилетунські скорострілі і радарові сітки творять важливе устаткування для оборони Північно - Американського континенту проти нападу ворога атомовою зброєю. На випадок нападу з повітря з якогонебудь пристановиська, в Азії чи в Европі, стейтська й канадська повітряні фльоти готові вирушити якстій повною силою на переловлення ворожих літаків,, заки вони дістануться до промислових осередків. Без огляду на видатки Стейтів Канада призначила 43 відсотків свого бюджету на оборону континенту. Біжучого року мають бути викінчені давніше закроєні проєкти, головно фотографування цілої канадської території, щоб аладити точні мапи й пляни.

ПІДТРИМКА З АМЕРИКИ ДЛЯ ПЛЯНІВ ШУМАНА.

Ню Йорк. — Понад сотня американських провідників у бизнесі, політиці й різних професіях підписали заяву для французького міністра закордонних справ Роберта Шумана, що вони підтримують його плян обєднання західноевропейських ресурсів сталі й вугілля. Заяву підписано у передодень зїзду дипломатів в Парижі. Між підписаними находяться такі імена, як ген. Джорджа К.. Маршала, кол. секретаря стейту Генрі Л. Стімсона, ген. Лушуса Клейа, різних губернаторів, сенаторів та конгресменів. Підписи зібрано старанням Американського Комітету для Обєднання Европи.

ПРОТЕСТИ З ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ В СПРАВІ ЦІН НА КАВУ.

Вашингтон. — Представники чотирнадцяти країн Латинської Америки явилися в секретаря стейту Діна Ачесона, щоб запротестувати проти намірів сенату для контролі цін на каву. Вони кажуть, що пляни сенатської підкомісії, на чолі якої стоїть сен. Гай М. Джілет, загрожують продукції кави в їхніх краінах. Підкомісія Джілета оприлюднила заяву 9 червня, що кави в південній Америці є багато, одначе спекулянти підносять штучно ціни на неї..

ГОФМАН ПРОТИ ВОЄННОГО ФАТАЛІЗМУ.

Адміністратор Економічної Кооперації Пол Гофман, промовляючи на конференції губернаторів у Гат Спрінгс, у стейті Вест Вирджінія, критично поставився до настроїв деяких кол населення, які думають, що „третя світова війна є неминуча". Він ствердив, що загал не розуміє „титанічної боротьби" яка йде між Кремлем і вільним світом, коли думає, що цю боротьбу можна вирішити війною,.

ДЕПОРТУЮТЬ ПЕРЕХОДОВИХ ДПИСТІВ.

Ню Йорк. — Минулого місяця приїхали з Сан Франсіско до імігранційної станції на Елис Айленд 106 переміщених осіб з Шанггаю, щоб звідти виїхати до Німеччини. Більша частина це жиди, які виїхали з Німеччини, Австрії, а один з Італії, щоб поселитися постійно на Далекому Сході. Коли китайські комуністи наближалися до Шангаю, вони втекли, опісля вирятувала їх Америка і перевезла своїм кораблем до Західної півкулі. Жидівські організації з Ню Йорку робили всі можливі старання, щоб їх приміститн в Злучених Державах, одначе це не вдалося. Вони виїздять до Німеччини кораблем Дженерал С. Д. Сторджис у середу.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ТАЄМНІ ОБОРОННІ НАРАДИ В ТОКІО

Токіо, 20. червня. — Секретар оборони Луіс Джансон, предсідник шефів злучених штабів ген. Омар Бредлі і американський головнокомандуючий на Далекому Сході, ген. Доглес МкАртур, продовжували вчора в головній квартирі ген. МекАртура свої наради, предмет і перебіг яких держиться в таємниці. Відомо тільки, що обговорюється „проблеми, можливості і потреби американської безпеки і оборони на Далекому Сході". Офіціяльно повідомлено, що секретар Джансон і ген. Бредлі „не передбачують" виступу на пресовій конференції чи будь-якої іншої форми публичних вияснень виявлених на конференції поглядів поодиноких її учасників. В конференції в дальшому візьме участь теж дорадник державного департаменту, Джан Фостер Долес, що вже мав виїхати з Кореї до Токіо. Проте, в офіціяльному повідомленні сказано, що „відвідини секретаря оборони — Джансона мають на меті провірити споруди, дії і організацію командування на Далекому Сході та не відносяться до політичного положення на тому терені".

ХОР „ДУМКА" ВЛАШТОВУЄ СВЯТО-ИВАНСЬКИЙ ВЕЧІР

Ню Йорк, 20. червня. — Репрезентативний нюйорський хор „Думка" заповів оригінальну імпрезу — Свято-Иванський вечір на борті корабля. Імпреза відбудеться в суботу, 29. липня, а в її програму входять: прогулянка кораблем по Гудсоні, виступ хору „Думка" з концертом на кораблі, забава з танцями на кораблі та вселякі Свято-Иванські несподіванки.

Л. М. КЛЮБ ЗАКІНЧУЄ СВІЙ СЕЗОН

Ню Йорк, 20. червня. — З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що на закінчення сезону буде влаштований силами Музичної Секції Клюбу концерт, в якому візьмуть участь п-ні І. Нанасєв та С. Чапельська і пп. В. Цісик, О. Стецура, І. Поваличєв та І. Недільський. В програмі є тріо, дуети і соля. Концерт відбудеться в домівці Клюбу при 101 Евеню „А", в четвер 22. червня, в год 7,30 вечорі.

МАДЯРИ ВИМАГАЮТЬ КОРОНИ СВ. СТЕПАНА ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ВОГЕЛЕРА

Відень, 20. червня. — З поінформованих колах тут заявляють, що комуно-мадярський уряд домагається від американців видачі йому символічної для Мадярщини корони св. Степана, в заміну за звільнення засудженого на 15 років увязнення за „шпигунство" американського громадянина Роберта Вогелера. Переговори в справі звільнення Вогелера мали б вже добігати до кінця і сподіються, що він буде звільнений протягом найближчих тижнів. Комуно-мадярський уряд вже кілька разів домагався видачі корони св. Степана, яка під час війни була вивезена до Німеччини і там попала в американські руки, але американський уряд, не без впливу Ватикану, відмовив тої видачі. Теж тепер в державному департаменті у Вашингтоні рішучо заявили: „ми не маємо взагалі нічого що сказати в справі Вогелера — з дуже важної причини".

ЛЮБКА КОЛЕССА ОСТЕРІГАЄ В ЗВ'ЯЗКУ З ГАЗЕТНИМ ВИСТУПОМ

Торонто, Канада. — Світової слави українська піяністка, — Любка Колесса, у зв'язку з надрукованими в паризькому „Українцеві-Часі" заввагами на тему її „польської національности", розіслала до преси повідомлення і підносить голос „осторогн в інтересі тих наших молодих артистів і артисток, які щойно шукають признання музичного світу". У відповідь на обвинувачення „Українця-Часу" немов би Любка Колесса з нагоди її останнього концерту в Карнегі Гол прийняла польську національність, піяністка твердить: „Це трапляється перший раз в моєму житті, що якийнебудь часопис заатакував мене в такий „револьверовий" спосіб, не стараючись наперед провірити всі факти... Я не відчуваю потреби відповідати на закиди згаданого паризького часопису, які при найліпшій волі годі трактувати поважно. Моє родинне тло і ціла моя артистична карієра є найкращою відповідю авторові пашквілю..." Артистка твердить, що до Ню Йорк Таймсу, який в рецензії назвав її самовільно „польською піяністкою", вона вислала відповідний протест.

ІЗРАЇЛЬ ВИБАЧАЄТЬСЯ ЗА ВБИВСТВО БЕРНАДОТТЕ

Тель Авів, 20. червня. — Тут офіціяльно повідомлено, що ізраїльський представник в Стокгольмі передав шведському міністрові закордонних справ меморіял, в якому ізраїльський уряд вибачається за вбивство в Ізраїлі графа Бернадотте, посередника Об'єднаних Націй в ізраїльсько-арабському спорі. Вбивства доконали ізраїльські терористи, але його обставини і виконавців не пощастило встановити з усіми подробицями, хоча в тій справі була призначена окрема урядова комісія.

ПОЧАЛИСЯ НАРАДИ В СПРАВІ ПЛЯНУ ШУМАНА

ціяльні наради в справі запропонованого французьким міністром закордонних справ, Робертом Шуманом, пляну щодо злуки стальної і вугільної індустрій европейських країн та підпорядкування їх одному спільному управлінню. В початкових нарадах беруть участь представники Франції, Західної Німецької Федеративної Республіки, Бельгії, Голандії і Люксембургу. Британський уряд відмовився прийняти цілі пляну Шумана, що його в американській оцінці називається „важливим кроком дальше" на шляху до інтеграції европейського господарства. Проте, Британія є тепер безпосередньо заінтересованим в цій справі спостерігачем і французький уряд пообіцяв держати її постійно в курсі перебігу нарад та винесених рішень. Британський уряд не відкинув пляну Шумана як такого і навіть приготовив свої власні пропозиції на цю тему та заповів, що він їх предложить цій конференції, якщо вона цього бажатиме. Проте, з французького боку вияснюється, що країни, які беруть участь в нарадах, погодились в принципі на цей плян вже тим самим, що зголосили свою готовість переговорювати і тому темою нарад будуть не цілі того пляну, що їх оспорює Британія, тільки методи і засоби як їх перевести в життя.

ПЛЯН ШУМАНА ПРИЧИНОЮ КРИЗИ В АНГЛІЇ

Лондон, 20. червня. — Плян Шумана став причиною критичних непорозумінь в Британії, як Леюбуристська партія, — не питаючи опінії свого уряду, проголосила маніфест, відкидаючи не тільки цей плян, але й виступаючи принципово проти дальших заходів для европейського об'єднання коштом необхідного для того деякого обмеження національної суверенности поодиноких країн. Уряд початково заявив, що він не вважає цей маніфест зобов'язуючим для своєї політики і тоді почалися гострі дискусії, що їх намагаються використати консерватисти для дальшого послаблення уряду, який вже і так має в парляменті тільки дуже малу більшість голосів. Консерватисти заповіли, що в найближчий понеділок вони знову видвигнуть цю справу в Палаті Громад, обстоюючи думку, що властиво між маніфестом партії і становищем уряду немає жадної суттєвої різниці, тільки дві різні форми дефініції тої самої справи.

ПІДПИСАНО ЕСПАНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР

Франкфурт, 20. червня. — Тут офіціяльно повідомлено про підписання торговельного договору між Західно-Німецькою Федеративною Республікою і Еспанією. Договір передбачує товарообмін на суму 91 мільйонів долярів та був раніше апробований алійнтським Високим Комісаріятом.

ЄГИПЕТСЬКІ СЕНАТОРИ СТРАЙКУЮТЬ

Александрія, Єгипет, 20. червня. — Єгипетський король минулого тижня позбавив мандату 10 сенаторів, іменуючи на їх місце інших, щоб в той спосіб скріпити урядову партію. Тепер всі опозиційні члени обох палат парляменту заповідають бойкот парляменту.

ЗАПОВІДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ СЕПАРАТНОГО НІМЕЦЬКО-СОВЄТСЬКОГО ДОГОВОРУ

Берлін, 20. червня. — В поінформованих колах заповідають, що Совєти готові вже в найближчому часі здійснити свій пропагандивний плян та підписати сепаратний мировий договір зі своїм маріонетковим урядом Східної Німеччини. Ці твердження зв'язується з підготовкою до виборів в совєтській зоні, які відбудуться в жовтні. В західних офіціяльних колах не виключають такої можливости, тим більше після підписання договору про кордон на лінії Одри-Ніси.

АДЕНАУЕР ПРОТИ НАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВАЖКОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ РУРЩИНИ

Франкфурт, 20. червня. — Західно-німецький канцлер, др. Конрад Аденауер, висловився недвозначно проти націоналізації важкої промисловости Рурського басейну, яку заповіджено у зв'язку з вислідом виборів в Північній Вестфалії. Вибори в цій федеративній країні відбувалися під знаком проєкту нової конституції, який передбачує соціялізацію Рурщини та в користь якого висловилося приблизно дві третині голосуючих. Проте, канцлер Аденауер вважає, що проблема Рурщини має до тої міри все-німецьке значення, що такі основні зміни було б рисковно переводити на підставі крайової а не федеральної конституції. У зв'язку з цим передбачується можливість, що вестфальська християнсько-демократична партія готова відступити від дотеперішньої коаліції зі соціялістами та створити тільки консервативний уряд.

700 ЖИДІВ ВТІКЛО З ПАЛЕСТИНИ ДО НІМЕЧЧИНИ

Франкфурт, 20. червня. — Окупаційні американські і місцеві німецькі власті повідомили, що в Німеччині перебуває тепер поверх 700 жидівських скитальців, які були виїхали з Німеччини до Ізраїля і які тепер нелегально втікли з Ізраїля назад до Німеччини, бо їм не подобалася їх нова батьківщина. Вони тепер творять нову проблему, бо ними вже не хоче опікуватися ІРО і їм теж утруднюється доступ до німецького господарства.

„БИТВА ЗА КАНАЛИ" В БЕРЛІНІ

Берлін, 20. червня. — Західно-берлінські власті здержали вчора на своїх каналах 57 східно-німецьких барж, що везли хемікалії в совєтську зону. Зупинку барж мотивується невластивою документацією вантажу, хоча на ділі це вважається західною відплатою за майже повне совєтське припинення каналового і річкового руху зі західного Берліна через совєтську зону.

БРАТ ГЕН. ДЕ ГОЛЯ ЗНОВУ ПОСАДНИКОМ ПАРИЖА

Париж, 20. червня. — Пієр де Голь, брат ген. де Голя, був сьогодні перевибраний Міською Радою посадником столиці за чергову каденцію.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПИЛЬНА СПРАВА

Ще може прибути до Америки коло двадцять тисяч українців з Европи. Це остання нагода збільшити американсько-українську спільноту свіжими українськими силами.

По першій світовій війні тільки народи, що мали свої держави, користали з американських еміґраційних квот. Поневолена українська нація не могла навіть і з цього користати. Тому по першій світовій війні прибуло до Америки дуже мало українців. По другій світовій війні отворились брами Америки теж і для українських трагічних жертв сталінсько-гітлерівського тоталітаризму щойно по величезних зусиллях. Таким чином уже дісталось деяке число українських скитальців до Америки, а тепер новий переселенчий закон дає нам змогу це число подвоїти. Друга така нагода уже не трапиться. Якби дальші події не розвивались, наша спільнота не матиме вже змоги діставати нового елементу з України. Вже те одно повинно заставити нас усіх до глибокої задуми.

Ніхто не знає, як довго триватиме теперішній гнітучий стан у світі. Він може тривати довго, навіть дуже довго й український поневолений нарід далі потребуватиме української еміґрації, тих його синів і доньок, що сьогодні розкинені по цілому світі й можуть за нього обізватись та розказати правду про його долю та його змагання. Як знаємо, є великі можливості для такої оборони в Злучених Державах і Канаді. До того впливи тих країн заважують сьогодні на світових подіях. Тому саме треба б перевести сюди найкращі сили з Европи. Законна можливість для цього є і було б великим гріхом і нерозумом не використати цеї нагоди, особливо в такому моменті, коли сама Америка вважає таку акцію корисною теж і для неї.

Хочемо ще звернути увагу на таке, чого ми назагал недоцінюємо. Хай би з високовартісного елементу, який тепер дістається до нас з Европи, тільки мала частина відповіла нашим сподіванням, то й це було б для нас самих і для української справи великим осягом. Пам'ятаймо, що наше життя щойно прибирає нові форми і в такій фазі про великі осяги ще не приходиться говорити. Проте кожний мусить уже тепер завважити, що український зміст нашого життя набрав ширини і глибини.

Президент країни, уряд і Конґрес згодились отворити гостинну браму Америку для нових ДП, в тому і для нових українських скитальців. Хіба не схочемо бути зарахованими до таких, що своєю байдужістю замкнули цю браму для своїх рідних, коли інші етнічні групи прямо засипують владу своїми ашурансами. Стара іміґрація мусить вийти з честю і гідністю з цеї важливої акції в такий самий спосіб, як чесно й гідно її починала. Нові іміґранти, що добре розуміють, яке життя жде наших скитальців на ласці Німеччини, повинні теж усіми силами помогти дістатись до Америки дальшим тисячам скитальців, з якими вони не так давно разом мучились. ЗУАДКомітет знає спосіб, як їм помогти спровадити рідних і знайомих теж і тепер, якщо вони тільки зобовяжуться подбати про хату і працю, згідно з законними вимогами. Отже поспішаймо з рятунком скитальців усі, старі й нові іміґранти! Це вже така нагода для порятунку, яка більше не повториться.

„Практична" політика

У Конґресі ухвалено без перешкод продовжити силу закону про контролю комірного. Голосування пішло так гладко, як мало коли. Голосували в суміш републіканці і демократи без огляду — як здавалося — на партійну приналежність. Подібну поведінку можна було завважати при дебаті й голосуванні в повнім сенаті над новим законом про суспільне забезпечення. Згадуємо за це тому, що заповідалась гостра опозиція з боку републіканців та демократів з південних стейтів. Всі вони скапітулювали і підтримали пропозиції уряду, заявляючи, що недомагання закону будуть поправлені в майбутності, бо тепер не стало на це часу.

Чому так сталося? Отже йдеться тут про „практичну" політику. Коли мова про контролю комірного, то треба мати на увазі, що більшість населення Злучених Держав живе в чужих хатах і платить чинші. Тому, що законна контроля чиншів не дозволяє на їх підвишку, подавляюча більшість населення радо пітримує змагання федерального уряду до продовження контролі. Републіканські конґресмени добре розуміють, що значить популярність такої контролі, бо переконалися про це підчас останніх виборів. Тому сенатор Кейн, републиканець з стейту Вашинґтон, що запорідав обструкцію, не тільки не відважився іти перебоєм, але ще й переконував південних демократів, що б вони під теперішню пору не вели опозиції. Закон — мовляв — продовжений тільки до січня, а потім прийде дальша нагода. Заки прийде січень, відбудуться вибори в листопаді, а після виборів прийде передишка.

Провідник демократичної більшости в сенаті вживав іншого аргументу для своїх збунтованих співпартійців з південних стейтів. Він доводив, що вони повинні йти солідарно з льояльними демократами, бо на випадок перемоги републіканців при найближчих виборах, Демократична партія може втратити нагоду вибрати свого президента в 1952 р. А коли б так прийшли до сили републіканці, тоді загрожені будуть усі демократичні конґресмени в різних комісіях. На місце демократів прийдуть републиканці на голови комісій, а це велика втрата не тільки для партії, але й особиста. Голова комісії має владу в своїх руках, має і впливи на обсадження різних становищ не тільки в своїй окрузі, але й в загальних краєвих та закордонних урядах. Такі впливи це „патронедж" і вони дуже цінні. З впливами росте значення конґресменів при полагоджуванні особистих прислуг для виборців, які в свою чергу дають підтримку кандидатам.

Таку саму „політичну математику" мали на оці сенатори, коли складали пляни для поправки до закону в справі суспільного забезпечення. Навіть самі противники суспільного забезпечення не були тепер проти нового законопроєкту, а тільки говорили про поправки, які треба вставити до проєкту. На ділі, сенат у своїх міркуваннях в справі суспільного забезпечення пішов дальше ніж палата репрезентантів і навіть згодився на резолюцію, щоб перестудіювати проєкт виплати старечої пенсії для кожного громадянина Злучених Держав. Теж і тут заважили — наближаючіся вибори.

Швайцарія зброїться

Поряд зі Швецією, Швайцарія належить до тих країн, що довгі десятиліття не знали війни, були невтральні. Нелегко було, особливо швайцарцям, забезпечити свою невтральність, коли на кордонах їх країни шаліла перша і друга світові війни. Пляни порушити швайцарську невтральність мали німецькі штаби в війнах 1914-18 і 1939-45. Але ці пляни мусіли впасти, бо виявилося, що Швайцарія могла дати такий спротив напастникові, що війна з цією країною була б „не виплатилась". Гітлер і Ґеббельс глузували з „повітової політики" (Кантенлі Політік) Швайцарії, але не відважилися послати своє військо в цю гірську републику.

Як і Швеція, Швайцарія хоче забезпечити свою невтральність і в іншій европейській чи світовій війні. Але ці народи добре розуміють, що їх невтральність буде тоді шанована, коли вони самі будуть сильні. Швайцарія не чує для себе загрози від західних великодержав, але кожний розуміє, що Совєтська Москва при першій нагоді захоче створити швайцарську „народну демократію" коли тільки буде її сила.

Швайцарські військові знавці оцінюють світову ситуацію тверезо, без страху і без рожевих надій. Напр. полковник швайцарського генерального штабу Монмолен у своїй недавній доповіді в Женеві заявив, що СССР може негайно послати на фронт до 4 мільйонів вояків, і що совєтське летунство є втроє сильніше від противників Росії. Москві коряться її держави-сателіти і це забезпечує для совєтської армії вільне сполучення в Европі. Москва має атомову бомбу, і це ставить її силу нарівні з Америкою. Монмолен є того погляду, що совєтські військові сили можуть легко дійти до каналу Ля Манш і до Пиринеїв. В такім разі Швайцарія опинилась би серед совєтського моря, і могла б стати жертвою большевицької інвазії.

Швайцарський полковник подав такий плян оборони проти совєтського нападу: всі великі тунелі Швайцарії мали би бути зруйновані швайцарським військом; спротив напасникові мав би йти на границях, з укріплень в горах і в „Національній Твердині", що була збудована 1940 року. Монмолен уважає, що ворогові не вдасться зломати спротив швайцарського війська і населення. Він покладає надію на моторизовану легку піхоту, що може дати відсіч ворогові в кожнім кутку країни.

В неприступній „Національній Твердині" має бути зосереджене летунство і харчові та технічні запаси для війська і населення. Швайцарці хочуть зібрати в „Національній Твердині" такі запаси ґазоліни, щоб вистачило на два роки. Року 1949 Швайцарія витратила на військо 478 мільйонів франків. 1950 р. військовий бюджет виносить 480 мільйонів франків.

Супроти 1938 р. швайцарські витрати на військо зросли всемеро. Це показує, що швайцарський народ не має надій на мир в Европі і тому хоче забезпечити свою землю перед різними несподіванками.

В. К.

Микола Чубатий.

Російські впливи в американській закордонній політиці

Останніми часами президент Труман та секретар стану Дін Ачесон виголосили кілька промов з сильною протибольшевицькою тенденцією. В тих промовах вірно змальовано большевиків, як диктаторів і ворогів вільної людини та тим подібне. Президент та секретар стану апелюють теж до цілого людства, щоб мобілізуватися проти Кремля. Побіч мілітарної та економічної сили Америки сильно підкреслюється потребу моральної солідарности свобідного демократичного світу. Проте, коли б хто хотів знати, яка є політика Америки у відношенні до большевицької Росії, важко було б вгадати. Америка зброїться, Америка хотіла б повести відносно Росії політику сильної руки, та як довго та сильна політика триватиме, не знати, бо амбасадор Джесоп недавно на торжествах Колґейт Університету в Гемилтон заявив, що Америка переговорюватиме з Москвою, коли буде сильною. А що буде, коли Росія, що є найбільше правдоподібне, в тих розмовах буде стояти при своїм. До того відповідальні державні мужі Америки постійно зазначують, що всі зброєння Америки призначені тільки на оборону проти несподіваного нападу большевиків. Це виразно підкреслював недавно секретар стану в своїй промові виголошеній в Даллас (Тексас).

Річ природна, що противник, який знає, що йому не грозить ніяка зачіпна війна, може бути спокійним і не робити собі нічого ні з погроз керманичів Америки, ні навіть з її зброєння. Та диктатори на Кремлі не лякаються дуже й тих моральних сил світу, які ніби то мали б бути змобілізовані проти них, бо на ділі тих моральних сил, змобілізованих проти Совєтів, Америка по своїй стороні має небагато, а навіть помітно тратить тих, що їх мала, як це стверджує Золцберґер у своїх статтях в Ню Йорк Таймсі, надісланих з Азії та Европи.

Причина моральної демобілізації світу, прихильного для Америки, лежить в цім, що моральні засади та ідеалістичні кличі, які є універсальні і яких треба всюди без вийнятку придержуватись, не є здійснювані. На початку війни Америка проголосила маніфест Чотирьох Свобід як основу нового порядку світу, одначе ті Чотири Свободи скоро забулися на конференціях зі Совєтами в Тегерані, Ялті та в Потсдамі. Згодом їх майже перекреслили.

Американські державні мужі голосять у своїх промовах кличі волі для всіх народів, навіть для таких, що тої волі не бажають та не вміють з неї користати, а рівночасно довідуємося з листу Мр. Колера, шефа американської закордонної радієвої пропаганди, до рядового українського громадянина Володимира Сушка з Балтимор, що визволення України не є в пляні Америки, ба навіть, що справа визволення України є противна закордонній політиці Америки.

Та цей вилім з американської засади свободи для всіх народів не покривдив тільки Україну, він розтягається рівно на всі народи совєтської тюрми народів, себто на поневолені народи одної шостої частини земного ґльобу, що нараховують разом 100 мільйонів душ. Народи Москви тут не враховані. Читаючи такий документ про американську закордонну політику Сталін може спокійно спати та дальше безкарно провокувати Америку, бо він знає дві речі: 1) що Америка не піде війною на совєтську імперію, 2) що Америка не думає розсаджувати Росії на частини, себто реалізувати свій клич чотирьох свобід та клич волі для всіх народів.

Мається враження, що Америка має ще надію привернути правдиву незалежність Польщі, Румунії, Болгарії, Угорщині та Чехословаччині, себто країнам на захід від лінії Курзона, одначе виключає якунебудь акцію для визволення народів поневолених Кремлем.

Оповідають, що в часі останньої війни, коли німці підходили під Москву, Сталін не мав віри в перемогу так довго, як довго був переконаний, що Гітлер відбудовує самостійну Україну. Коли ж на Кремлі довідалися, що Гітлер не думає відбудовувати України, а тільки плянує взяти її собі на колонію, запанувала на Кремлі безмежна радість і в прибитих членів Політбюра вступив новий дух. Вони розуміли, що коли український нарід стане проти Гітлера, німецька армія, віддалена від своїх баз на сотки миль і серед ворожої країни не втримається.

Можна припускати, що й тепер така сама радість запанувала на Кремлі, коли там довідалися, що визволення України є противне закордонній політиці Америки.

І неознайомлений з крутими стежками міжнародної політики видить, що це політика шкідлива для Америки, бо вона спричиняє моральне скріплення ворога. Така політика веде до втрати симпатій Америки на терені совєтів та ослаблює мораль революційних протисовєтських сил, досі щиро прихильних для Америки.

Коли плянування американської закордонної політики веде до ослаблення позиції Америки на сході Европи, варто б шукати за причиною того поступування на шкоду Америки. Причина лежить в цім, що Америка, хоч має найстрашнішого ворога в червоній Росії, проте веде далі проросійську політику.

Проросійський характер американської політики лежить в

(Докінчення на стор. 3-тій).

Ольга Мак. Авторські права застережені!

„ЄЖОВЩИНА"

(Уривок з автобіографічних матеріялів).

23)

— Брат?! — здивувався я. — В мене взагалі братів ніколи не було!

— А де є ваша жінка?

— Не знаю! — відповів я без надуми, хоч мама мене уже поінформувала при побаченні, що родина знаходиться в Б.

— А де є брат вашої жінки? — продовжував випитувати мене НКВДист.

— Дивна річ! — відповідаю різко. — Звідки ж я можу знати, де є брат моєї жінки, коли я вже цілий рік сиджу у в'язниці і не маю жадних вісток з волі?!

Енкавидист лютує ще гірше, лається знову, а потім питає:

— Маєте при собі копію вироку обласного суду?

— Маю.

— Покажіть!

Я виймаю з кишені і показую йому копію, а він, прочитавши її, починає ховати до кишені.

— Дозвольте! — пробую я запротестувати. — Я цієї копії не можу вам дати, бо мені наказали завжди тримати її при собі.

Енкаведист ще раз лається і поспішно виходить, так і не віддавши мені паперу.

Повертаюся до келії і розказую товаришам свою дивну пригоду.

— Коли вони злостяться і клянуть, — вирішили в'язні, — то ваша справа мусить бути на добрій дорозі. Можете не сумніватися!

(Дальше буде).

Так минуло ще два тижні. Нарешті, мене викликають „з усіми речами"!

Складаю своє убоге майно, а руки мені тремтять, бо „з усіми речами" викликали або при звільненні, або при смертному вирокові. Правда, викликали „з усіми речами" також на етап, але про етап ми завжди догадувалися по особливому рухові у в'язниці. Сьогодні його не було. Отже, що мене чекало?...

Сердечно прощаюся з товаришами по неволі, як зі своєю родиною, дістаю при тому масу доручень, своєю чергою прошу їх повідомити, про що слід, мою родину, коли б так мене розстріляли, а вони опинились на волі, і виходжу.

Мене садять до „чорного ворона" і везуть до НКВД.

— Громадянин Мак! — заявляє мені новий начальник, — цим самим повідомляю вас, що рішенням Верховного Суду Української Радянської Соціялістичної Республики від третього травня цього року ви є звільнені спід арешту і користаєте всіми громадськими правами. Але, — додає злорадно, — я є зобов'язаний також вас повідомити, що прокуратура УРСР вважає ваше звільнення незаконним і підносить протест перед Сесією Верховного Суду Радянських Соціялістичних Республик в Москві. Поки той суд винесе своє рішення, ви є на волі.

Для мене це останнє спочатку здалося дрібницею. Головне було: воля! На кілька тижнів, хай навіть на кілька днів, але — воля! Побачити родину, обняти дітей, ходити по свіжому повітрі — Боже, яке щастя! Яке безмежне щастя!!!

Але перед ненависною фіґурою вдаю байдужого і кажу:

— Чи я маю право домагатися відшкодування за втрачений час?

— Так, — відповідає енкаведист. — Установа, в якій ви працювали, негайно виплатить вам за два місяці вашу попередню платню.

— За два місяці?! Але ж я сидів майже цілий рік!

— Нічого не пораджу, бо є такий закон.

— А мої документи?

— Документів у нас нема. Ми дістали тільки розпорядження про ваше звільнення. Документи, очевидно, є в обласному суді.

— Але ж я не можу жити без документів! Не згадуючи вже про посвідки праці, про дипльом, про військовий білет, без котрих можу деякий час обійтися, але без пашпорту я не маю права навіть ніде переспати одної ночі! Ви ж знаєте закони!

— Нічого не пораджу! Їдьте до області.

Сперечатися не було сенсу...

На волі.

Я виходжу надвір і відразу попадаю в обійми мами.

— Сину, мій сину! Я вірила, що ти прийдеш!...

Ми плачемо і цілуємося, а випадкові перехожі дивляться на нас з заздрістю і співчуттям.

Ми йдемо аж на край міста до наших знайомих, котрі згодилися мене перетримати кілька днів, поки я полагоджу свої справи, дарма, що це грозило їм неприємностями, оскільки не мали права давати притулку безпашпортній людині.

Мама розказує мені про перебіг моєї справи.

— Я була в Києві, коли відбувалося судове засідання, і сиділа за дверима, бо там так саме нікого до середини не пускають. А коли вийшов адвокат (уже інший) і сповістив, що ти — звільнений, негайно поїхала сюди і ждала під в'язницею 4 дні. Але тебе не звільняли. Я ходила до НКВД, їздила до обласного міста, але ніхто мені нічого не хотів казати. Тоді я знову поїхала до Києва і через київського адвоката добилася категоричного розпорядження від Верховного Суду до суду обласного, до НКВД і в'язниці. Це помогло, бо я лиш вчора приїхала, а сьогодні тебе вже звільнили.

Ця розповідь, таємниче відібрання копії вироку обласного суду злісним енкаведистом і відмова звернути документи нагнали на мене сум і примусили задуматися. Я потребував самотности.

Тому після сніданку перепросив маму і знайомих і подався геть за місто в поле.

Чисте повітря, море давно не баченого соняшного сяйва і розкішна краса літнього дня сповнили всю мою істоту казковим блаженством, і я йшов упиваючись почуттям свободи, мріяв про скору зустріч з найдорожчими моєму серцеві істотами, зовсім не звертаючи уваги на те, куди йду.

Раптом гострий крик: „Стій! Стріляю!" вертає мене до притомности. Обертаюся і бачу перед собою вояка з націленою рушницею.

— Руки догори!

Остовпілий, виконую наказ і зупиняюся.

— Направо! Вперед! — командує вояк, як на муштрі.

Спочатку я був переконаний, що це сон, тільки не міг собі усвідомити, що мені снилося: чи те, що мене звільнили, чи те, що я знову заарештований.

(Дальше буде).

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Ярослав Падох.

Післяконвенційні міркування

6)

Жертвенність конвенції.

Повагу й національне значення конвенції підкреслює також велика й великодушна жертвенність конвенції, зокрема ж жертвенність на національні цілі. Два великі датки по п'ять тисяч долярів на Український Конґресовий Комітет й Енциклопедію Українознавства, підготовану сотнею вчених — членів Наукового Товариства ім. Шевченка, в англійській мові, датки, які були схвалені одноголосно й при помітному підйомі делеґатів, виявляють глибину патріотичного духа учасників конвенції та їх ґрунтовне зрозуміння для головних національних потреб. Даток на УК Комітет мав не тільки поповнити Національний Фонд, але також звернути увагу українсько-американського загалу на його обов'язок зложити цей національний податок, для піднесення цілого громадського життя нашого народу, зокрема наших визвольних змагань. З розмов із делеґатами, з їх промов та кінцевих вирішень вичувалося, що вони свідомі того, що пропаганда українських визвольних змагань в Злучених Державах, де кується доля майбутнього, дай Боже, вже справедливішого й щасливішого світу, є основним завданням цілого нашого загалу. И тому УККомітет, який приняв це завдання за основу своєї діяльности, здобув повне довіря й поперття не лише в конвенції, але й в делеґатів, які під кінець конвенції зложили на національний фонд ще понад дві тисячі долярів.

Також щедрий даток на першу в чужій мові Енциклопедію Українознавства свідчить не лише про великий патріотизм, але й про великий розум учасників клівлендських нарад. Міг хтось сумніватися в тому, чи делеґати зрозуміють, яку величезну вагу для нашої визвольної справи може мати ця одна книжка. Але виявилося інакше. Загал делеґатів зрозумів, що ця перша енциклопедія про Україну в англійській мові буде мати прямо неоцінене значення для загальної української справи. На салі нарад панувало однозгідне переконання, що саме УНСоюзові, який стільки праці й коштів вложив на пропаганду української культури й українських визвольних змагань в англо-саксьКім світі, саме йому слід взяти на себе кошт видання цього найважливішого для нашої пропаганди твору. Енциклопедія Українознавства мусить знайтися в кожній більшій американській бібліотеці й вона врешті має заступити ворожі нам енциклопедії, з яких навіть наші приятелі мусіли черпати відомости про Україну.

Про зрілість делеґатів свідчить також сам собою невеличний даток 350 долярів на закупно Енциклопедії Українознавства в українській мові. Він безперечно буде діяти, як голосний заклик до всіх Союзовців і до всіх Союзових відділів, щоб і вони підперли це велике з загально-національного погляду видання й закупили для себе цей твір. Поширення Енциклопедії в українській мові, друк якої саме переводиться, допоможе швидко появитися тому творові в мові англійській. Значна частина делеґатів це зрозуміла й вже на конвенції закупила Енциклопедію. Можна сподіватися, що всі відділи і все свідоме громадянство піде їх шляхом.

Поміж меншими датками конвенції на особливу увагу заслуговує даток двісті долярів на Інститут Заочної Освіти при Українськім Вільнім Університеті в Мюнхені. Невеликий даток, але голосна його вимова. Оце свідомі члени конвенції УНСоюзу засвідчили в міру своїх фондів велике значення праці цього заочного українського університету, який кореспонденційним шляхом вишколює сотні українських студентів на майбутніх провідників української національної спільноти, як тут так і в рідному краю, коли прийде довго ожидана хвиля відбудови української держави на звільненій землі.

Даток на курси українознавства в Злучених Державах та многі стипендії - допомоги студіюючій молоді тільки підкреслюють слова сказані вище на похвалу делеґатів клівлендської конвенції. Можна б тільки висловити погляд, що стипендійний фонд УНСоюзу приніс би куди більшу користь, якщо б його розділювати кільком найспосібнішим студентам й то тим, що студіюють науки важливі для державного будівництва (право, адміністрація, політичні науки), ніж великій кількості студентів без розрізнення їх здібностей й предмету студій. Квота 30-50 долярів в рік не допоможе студентові розпочати чи продовжати студій, зате більша стипендія впродовж кількох років студій допоможе нам здобути високо-кваліфікованих спеціялістів у найважливіших ділянках державного життя. Відома ж річ, що зорганізувати й вдержати державу звичайно трудніше, ніж її здобути.

Врешті ще одне завваження. Повазі конвенції відповідало б куди більше, якщо б вона не занималась розділом дрібних підмог, але передала те головному урядові, визначуючи тільки загальну квоту призначених на те грошей. Головний уряд зможе в спокою перевести це краще, як збір сотень делеґатів, які ще до того постійно мусять поспішати з працею. Дискусії на конвенції про те, чому комусь там не признано 20 долярів допомоги більше, не відповідають повазі цього великого й важливого збору та й є — закоштовні. Відомо ж, що кожна година конвенційних нарад коштує понад тисячу долярів, отже буває таке, що кошти дискусій над одною дрібною допомогою перевищають висоту самого датку!

УНСоюз — гордість народу.

Кінчаючи ці післяконвенційні міркування, пригадується мені фраза, зачута кілька разів у конвенційних промовах делеґатів про УНСоюз, як многомільйонову гордість українського народу.

Збіраючи разом у один наскрізь позитивний баланс всі додатні й від'ємні сторони конвенції, членство Союзу, а з ним і ціла наша українська спільнота може з чистою совістю повторити цю заяву, хоч може дещо інакше її розуміючи. Шановний делеґат мав на увазі понад 11 мільйонів грошей, що їх зложили члени Союзу, який і є матеріяльною базою праці Союзу. Ми ж, повторяючи цю фразу, радше думаємо про ті мільйони наших земляків на цім і інших континентах, для яких УНСоюз є оправдано національною гордістю й джерелом віри в творчі сили українського народу, як на його рідній землі, так і поза нею.

(Кінець).

АКРОН, О., І ОКОЛИЦЯ!

БРАТСТВО СОШ. СВ. ДУХА, ВІД. 295 У.Н.СОЮЗУ

—: влаштовує :—

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 25. ЧЕРВНЯ 1950 Р.

FALCON LAKE — KRASINSKI FARM

ДОЩ ЧИ ПОГОДА

Початок точно о годині 2-ій пополудні.

З огляду на те, що це буде перший великий пікнік цего року, так уряд згаданого братства запрошує ввесь український загал до якнайбільшої участи, а за добру орхестру і обслугу ручить — **Комітет.**

Др. А. Т. Кібзей

Ще про „статус" ДП-лікарів

Я вже писав недавно про вимоги та „Статус" лікарів, що прибули з Европи. В Америкен Медикел Джорнел (ч. 5, червень 3, 1950) появилося аж три статті про ці самі справи. Тому, що все це походить від авторитетних людей і дуже важне для лікарів прибувших з Европи, а тим більш для наших українських лікарів, хочу передати про це бодай коротко на сторінках „Свободи".

Д-р Олександер М. Борґес з Провіденс, Ровд Айленд, будучи членом переселенчої комісії скитальців, зауважує в своїй довшій статті, що в липні 1947 року всіх скитальців було около 700,000. Між цими скитальцями було тоді 2,560 лікарів, що були зареєстровані в IPO.

Між цими лікарями були ріжні спеціялісти, професори та доценти. Після реєстрації й клясифікації нараховано лікарів 1616, дентистів 66, інтерністів 157, хірургів 135. Решта припало на всякі інші спеціяльности.

Др. Борґес є того переконання, що більшість цих лікарів є добре вишколена та що вони надаються дуже добре до переселення до ЗДА, особливо до менших міст, де є брак лікарів.

Капітан Орд (з медичного Корпусу в Німеччині) дивиться на справу трохи інакше. Він вибирав лікарів, які надавали б ся до служби в армії, або в інституціях в Америці. З 240 лікарів, які були екзаменовані капітаном Ордом, 117 перепало. Трудноці, які дискваліфікували 117 лікарів були такі: завелика родина, особистий вигляд, характер та незнання англійської мови.

Багато з цих лікарів прибуло вже до Америки. Багато з них працюють по шпиталях або інституціях. Поважна кількість здала вже іспити і є допущена до практики нарівні з американськими лікарями. Цікавий теж вислід іспитів. В 1949 році в Америці та її територіях сідало до іспиту 737 лікарів. Походили вони з 123 европейських університетів. Із 737 лікарів перейшло іспити 319, а впало 418 (56.7%).

В Америці Віденська школа все стояла високо. Та після проголошеного висліду іспитів виявилось, що з 65 віденських лікарів перейшло лише 28, а впало 37. В самім Ню Йорку здавало такі іспити 435 лікарів. Перейшло 161, а впало 274, або 63%.

Ці числа подано тільки для загальної інформації, а не з інших причин. Лікареві ДП не так легко добитися „лайсенсу". Та раз вони прибули до Америки (і ще прибудуть!) то що робити з ними?

Американське Медичне Товариство ставиться до цієї справи досить прихильно. В Товаристві є науковий комітет, який розслідує чужинецькі дипломи та Европейські медичні школи. До цього часу розслідкувано медичні школи в Данії, Фінляндії, Голяндії, Норвеґії, Англії і Ірляндії. Комітет цей далі розслідкує, а висліди оголошуються в журналі.

ДП лікарів тепер приймають 32 стейти: Алабама, Каліфорнія, Колорадо, Конектикат, Делевар, Дистрикт оф Коломбія, Флорида, Ілиной, Індіяна, Айова, Кензас, Мериленд, Масачусетс, Мишиґен, Міннесота, Миссисіпі, Мизурі, Небраска, Ню Гемпшир, Ню Джерзі. Ню Мексико, Ню Йорк, Норт Дакота, Огайо, Ореґон, Пенсилвенія, Ровд Айленд, Савт Дакота, Тенесі, Тексас, Вірджінія, Вашингтон, Вісконсин. Деякі з них ставлять недосяглі вимоги. Наприклад, 20 стейтів домагаються повного горожанства, а 8 стейтів вдоволяються першими горожанськими паперами. Двадцять стейтів домагаються одного року „Інтерншіп". Більших студій домагаються 7 стейтів, а іспиту всі стейти з територіями, разом 53 держав. Знов 22 держави цілком не приймають.

Держави або стейти, що вдоволяються першими горожанськими паперами є такі: Конектикат; Делевар, Ілиной, Мериленд; Масачусетс, Ню Мексико, Ню Йорк, Пенсилвенія, Ровд Айлонд, Савт Дакота, Вірджінія і Висконсин. До цих держав повинні звертатися наші лікарі, якщо не хочуть чекати 5 літ на лайсенс.

Найлегшою державою є стейт Айова. Тут позволяють ДП лікарям працювати в державних шпиталях без усяких перешкод, і до того дають їм спеціяльні курси для підготовки до іспитів.

Це кілька інформацій з цього журналу. Хто хотів би більш знати, нехай читає статті в згаданім журналі, який можна дістати теж і по бібліотеках.

По ширші інформації щодо ДП лікарів та їх статусу треба писати:

Адреса латинкою

The Council on Medical Education and Hospitals of the American Medical Association, 535 North Dearborn St., Chicago 10, Ill.

Російські впливи в американській закордонній політиці

(Докінчення зі стор. 2-гої).

двох її засадах, про які ми вже згадували, а саме, що Америка виключає зачіпну війну з Росією та не думає використовувати національні рухи народів поневолених Росією проти Росії. Іншими словами Америка гарантує Росії неподільність її імперії, чого не гарантувала досі, наприклад, ні Англії, ні Голяндії.

Де джерела такої проросійської політики Америки? Перше джерело це стара звичка американців вважати росіян за своїх союзників. Так воно було довгі десятки літ, зокрема від коли Японія стала потугою та почала загрожувати Америці. Тепер Японія вже перестала існувати як мілітарна сила, одначе багатьом американцям важко переставити рейки свого політичного думання. Цей, що так сказати б, традиційний сентимент до Росії використовують тут зручно росіяни та вмовляють в цілу Америку, що большевицької влади не треба ідентифікувати з російською державою. Перші це тирани та злочинці, а сама Росія це невинний баранець, що на своїй душі немає нічого з тих злочинів, що їх допускаються большевики.

А це неправда. Російський нарід дає поперття Сталінові, а московська православна Церква своє благословення. Це справи аж надто добре відомі. Все ж таки росіянам та їх попутчикам - американцям вдається далі вдержувати оце фалшиве переконання і воно є основою проросійської американської закордонної політики.

Другий фалш, який „російські експерти" та „дорадники" накидають закордонній американській політиці, це те, що для Америки некорисно зражати собі 100-мільйоновий російський нарід за ціну піддержки з боку поневолених народів. А таку піддержку ці народи вже тепер дають своїми підземеллями, а на випадок війни вони є в силі помогти Америці саботажем та одвертою боротьбою проти окупанта. Та хоч є майже виключеним, щоб російський нарід пішов проти Сталіна, бо невідомо в історії, щоб державний нарід свого побідника з останньої війни денебудь позбавив влади. Американці все таки переконані про реальну допомогу росіян на випадок війни і тут причина їх політики, що відтручує від Америки революційні протиросійські сили, які одинокі є справді протикремлінською силою на просторих теренах російської імперії.

Росіянам в Америці йдеться передовсім про збереження цілости російської імперії. Так станеться, як не буде закордонної війни проти Советів. Буде вона, тоді, імперія розпадеться, не зважаючи на найбільше врочисті обітниці Америки.

Хто є ці російські дорадники американського уряду? Ними є старі імігранти, в першу чергу американські росіяни. Давніше були між ними й червоні, тепер вже з правила тільки білі росіяни, часто в американській державній службі, або зайняті у відповідних державних агенціях. Ними є дальше росіяни — професори га американських університетах. В часі першої світової війни, по вибуху комуністичної революції, білі росіяни, як союзники Америки, подіставалися на американські університети. Часто це були поважні наукові сили. Один росіянин тягнув другого і нині прямо всі студії про східну Европу є в руках росіян. Американський нарід та американський уряд дістають відомости про Росію на 95 відсотків з проросійських джерел. Противні інформації вважається за сторонничу пропаганду.

Білі чи давніше червоні росіяни могли різнитися відношенням до советської влади, одначе вони всі згідні, коли йдеться про рятування російської імперії від упадку. Росіяни - професори повичували вже сотні американців, які є часто сліпими попутчиками своїх вчителів.

Коштом американських наукових фундацій появляються наукові твори російських вчених, які науково узасаднюють потребу існування російської імперії як цілости, доказуючи її природну цілість та закриваючи відосередні рухи народів, поневолених Росією. Тому ніяка справа не є так мало в Америці студійована як національні проблеми російської імперії. Зрештою само поняття европейських історичних народів та їх шляхи думання й поступовання для американців справи доволі мало відомі, а така тематика непопулярна.

Росіяни дуже старанно бережуть, щоб на американські університети не допустити вчених, що ширили б правдиві відомости про російську імперію. Легковаження тої справи з боку неросійських народів в Америці справу цю їм облегчує.

Вся ця інфільтрація російських впливів на американську політику відбувається дуже зручно, вона йде часто по лінії пацифічних уподобань американців дарма, що це веде Америку на сході Европи по цій самій лінії, по якій повели комунофіли американську політику в Китаю.

Оце джерело великої неконсеквенції американської політики, її відхилення від американських ідеалів, а навіть пряме відтручування від себе своїх найкращих союзників — революційні рухи народів поневолених Росією — в неминучій боротьбі проти Москви. Тут є теж джерело, що американська політика на сході Европи є тільки оборонна та пасьвна, бо всякий активізм американської політики на сході Европи мусів би втягнути існуючі там та всі можливі революційні рухи в обсяг американського зацікавлення, а це для росіян дуже шкідливе.

Росіянам треба, щоб війни з Росією не було тому, що всяка війна принесе певно розпад російської імперії. Росіянам треба, щоб приняти засаду цілости російської імперії на випадок, коли б війну накинено Америці. Ці обі цілі американські росіяни досі осягають і то з шкодою для Америки. Проросійська політика Америки створила такий диболяд, що вважає визволення України, себто основне ослаблення сили Москви, справою противною інтересам Америки.

Якими нас бачать чужинці

Написала Елеонора Рузвелт

У цій статті пані Рузвелт роз'яснює чотири головні непорозуміння у поглядах европейців на Злучені Держави, що виявились під час останнього детального дослідження „Европейських Поглядів на З'єдинені Держави", проведеного під керівництвом Загальної Ради Американської Єдности.

Це є стаття з серії статтів про важливі сторони сьогоднішнього життя в Америці, написаних видатними американцями в зв'язку з рухом „Листів з Америки".

Днями я говорила з одним паном, який щойно повернувся з Европи і він знову повторив те, що я чула вже багато разів, а саме, — европейці мають цілком фалшиві уявлення про життя в Злучених Державах. Створились такі уяви почасти під впливом американських кінофільмів, багато яких викривляють американсье життя. Такі фільми правильно розуміють тут в Америці, бо наші люди знають, що є правда, а що неправда і знають, що фільми творяться для того, щоб задовольняти певні смаки. Проте, нерозумно посилати ці фільми до Европи, бо вони дають неправдиву картину Злучених Держав і неправильно показують наш нарід.

Мій субесідник сказав, що це ж саме сталося і з деякими п'єсами, які були послані закордон, після того, як мали великий успіх тут. Виявилось, що ці п'єси зовсім не були зрозумілі для европейців. Я думаю, що наші часописи і журнали діють успішніше, звичайно і „Голос Америки" робить велике діло — поскільки він досягає слухачів, хоч я погоджуюсь з сенатором Мек Магоном, що він не сягає надто далеко.

В основному ми легко розуміємо, чому саме закордоном кажуть про нас те, чи інше. Наприклад, скаржаться на те, що наша закордонна політика є мінлива. Але ж ми мусимо бути мінливими, бо ми є демократична держава і коли люди міняють свої погляди, то й політика держави також міняється. Проте це не значить, що коли ми вирішали вивершити якийсь плян, то ми покинемо його незакінченим і я думаю, що по можливості треба зробити так, щоб европейські держави це зрозуміли.

Важко їм пояснити, що американці можуть бути матеріялістами, але вони також є великі ідеалісти і вони роблять багато більше — без жодної думки про вигоду — ніж можливо будьяка держава в Европі. А це тому, що ми — молода країна і часом успіх легко приходив до нас, без упертої праці кількох поколінь. Через це, хоч чужинці і можуть думати, що ми багато дбаємо за матеріяльні вигоди, а насправді ми є щедрі і легко даємо все, що маємо.

Я думаю, що останні національні вибори повинні бути використані як доказ того, що великий бизнес не домінує над американською політикою. Відомо, що ті часописи, які є під певним впливом великого бизнесу, не були за вибір Президента Трумана, а проте нарід нашої країни обрав його.

Звичайно, Совети багато говорять про ставлення до груп меншостей у нашій країні, а надто про ставлення до неґрів — і це є одна з кращих точок пропаганди у їх розпорядженні. Певна річ, вони ніколи не говорять про успіхи, зроблені за останні кілька років, а тільки про недоліки. Я думаю, що найдоцільніше, що ми можемо зробити — це показати ті всі позитивні зміни, що настали останього часу.

Якщо ми будемо постійно писати про всі ці речі, то ми поступово досягнемо того, що демократії Европи будуть нас краще розуміти і матимуть в нас більшу віру.

ДЕ „ЛИС" — ТАМ РАДІСТЬ!
"THE FOX", P.O. Box 394,
Cooper Sta., New York 3, N. Y.

З А К Л И К

До Українського Вояцтва м. Ню Йорку й околиці.

В перші роковини смерти Генерал-Хорунжого **Гната Стефаніва,** Лицаря Залізного Хреста й Пропамятної Відзнаки УГА кол. Начального Вожда УГА, Комдта Окремого Кінного Полку в І. Зимовім Поході, Кмдта Запілля Армії УНР, Консуля ЗУНР в Ужгороді відбудеться в дні 25. ц.м., о годині 12. в полудне в Парохіяльній Церкві св. Юрія при 7-ій вулиці в м. Ню Йорку **Поминальне Богослуження з Панахидою.**

Закликаємо все наше Вояцтво взяти участь у цих Поминках, а в часі Панахиди ПП. Генерали й Старшини Булави стають довкола тетраподу.

Управа Нюйорського Відділу ОбВУА

(ог.)

УВАГА! БРІДЖПОРТ, КОНН., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, 25. ЧЕРВНЯ 1950 Р.

(June 25,) о год. 2-ій попол.

В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

517 Галлет Стріт

—: відбудеться :—

ВСЕНАРОДНЕ ВІЧЕ

Промовлятиме п. **ВАСИЛЬ МУДРИЙ** на тему:

Завдання Американських Українців в боротьбі Америки за волю поневолених народів.

Українці Бріджпорту й околиці мають заманіфестувати свою єдність та бажання. Кожний, хто почуває себе українцем повинен явитися на вічу. Запрошує всіх щиро —

Екзекутива Стейтової Орґанізації — Філії Українського Конґресового Комітету

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Антибольшевицьке віче і маніфестація українців в „Дні збройних сил Америки"

Заходом філії Українського Конгресового Комітету в Дітройті і Федерації Американських Українців в Мишиґен відбулося 19 травня антибольшевицьке протестаційне віче у залі Народного Дому при вул. Мартін. Присутніх було на вічу около 300 осіб. Віче відкрив короткою промовою голова філії У. К. К., п. Ф. Гузіль, а після покликання президії віча в складі п-ні Левкут — пп. Габа, Іванчук, О. Крупка, п-ні Шустакевич і проф. Овчинника, п. М. Дужий представив зібраним головного промовця, проф. М. Ветухова, віцепрезидента Головної Управи У. К. К. Проф. Ветухів в годинному рефераті змалював вичерпуючо трагічне положення Українського народу під совєтами та з'ясував переконливо значення політичної праці У. К. К. в Америці, підкреслюючи конечну потребу збірки на Український Національний Фонд. По рефераті резолюційна Комісія (М. Шустакевич, С. Кунека і М. Дужий) запропонували принята резолюцій антибольшевицького характеру,які присутні одноголосно схвалили. Зміст резолюцій поміщений був у місцевій американській пресі. Збірка на У. Н. Ф. виносила $202,65.

Другого дня, заходом Федерації Американських Українців у Мишиґен ,українці Дітройту і околиці взяли участь у маніфестації, зв'язаній з „Днем збройних сил Америки". Українці творили окрему групу в поході, яка із усіх національних менщинних груп була найчисленніша і під оглядом зовнішнього вигляду, упорядкованости, числа і змісту транспарентів — представлялась найбільш імпозантно. Зокрема гарне, враження зробили народні строї членів Капелі Бандуристів, яка зорганізовано взяла участь у поході. Велике враження зробив також відділ пань із „Золотого Хреста" в уніформах. На чолі походу української групи один із членів Капелі Бандуристів ніс український національний прапор. Похід пройшов найбільшою вулицею Дітройт Вудварем і попри сити гол — дефілюючи перед ген. Ванденберґом і майором міста Кобом. Зібрана вздовж дороги публіка із захопленням оплескувала появу української групи. Обі ці вдалі імпрези належить записати на рахунок зорганізованої української громадськости в Дітройті.

М. Д.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На У. В. Університет

На заклик Українського Вільного Університету у Мюнхені (Німеччина), який під цю пору знаходиться у виїмково важкому фінансовому положенні зложили пожертви по $10: адв. Степан Ярема, Дмитро Галичин, Лука Мишуга; по $5: д-р С. Демидчук і д-р Р. Осінчук, а Ф. Дутко $1.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Свято в пам'ять С. Петлюри і Є. Коновальця

Старанням Об'єднання б. Вояків Українців в Нюарку відправлено в дні 28 травня 1950 року в українських церквах панахиди за тих, що впали на полі слави за Українську Державу, а зокрема за гол. отамана С. Петлюру і полковника Є. Коновальця. На подвір'ю української катол. церкви зроблено символічну могилу, перед якою зібралося численне громадянство. Дисципліновано взяли участь відділи пластунів і пластунок з Ню Йорку і Нюарку з вінцями, під проводом зв'язкового п. Дармохвала і сеньйорів. По бокам могили почесна сторожа пластунів і пластунок. Над могилою хрест з терновим вінком і синьо-жовтими лентами. Перед могилою о. парох Красівський в асисті оо. Созанського і Лаптути. За духовниками стояли учасники українських визвольних змагань.

На панахиді виголосив о. Красівський патріотичну проповідь, в якій вказав, що найбільшу жертву приносить той, хто життя своє за друзі свої віддає. Зворушливими і переконливими словами згадав всіх героїв і борців, що з любови до Бога і своєї Батьківщини в боротьбі за віру і рідний Край своєю кров'ю рідну землю зросили й свої голови в могилах зложили. Згадав віщі слова князя нашої Церкви Митрополита Кир Андрея, що на руїнах і попелищах засяє в повному світлі вільна й самостійна Україна. Підчас панахиди співав хор „Трембіта". Глибоко зворушила всіх пісня „Видиш брате мій", що нею закінчено панахиду.

По панахиді відбулися святочні сходини О. Б. В. У. в залі Української Централі. Свято розпочато піснею „За рідний край". Центральною точкою свята була святочна промова. На сцену, прикрашену портретами Головного Отамана С. Петлюри і полк. Є. Коновальця, прапорами і військовими знаменами, виступив свідок і учасник визвольних змагань, старшина Укр. Січових Стрільців і Військ УНР, підполковник С. Глушко, що в глибоко продуманій промові пластично і коротким вояцьким стилем представив життя і значення Великого Будівничого Української Національної армії, С. Петлюри. Згадав про Головного Отамана як чудесного промовця і державного мужа, що прагнув об'єднати всі живі національні сили, незалежно від їхньої партійної приналежности, до праці для Української Держави, а теж подав Його погляди на ролю і місію еміґрації й праці поза межами батьківщини.

Рівно ж насвітлив промовець із власних спогадів світлу постать полк. Є. Коновальця як команданта корпусу Січових Стрільців та організатора У. В. О. і О. У. Н.

По вшануванні Їх безсмертної пам'яті одноховилинною мовчанкою промовець заявив, що найкраще вшануємо Їх пам'ять, якщо в повній гармонійній співпраці підемо за Їх дороговказами, пам'ятаючи, що в єднанні сила, в терпінні перемога.

По промові відспівав чол. хор „Трембіта" під вмілою орудою п. М. Добоша в'язанку стрілецьких пісень, що своїм мистецьким виконанням зробили глибоке святочне враження на всіх приявних. Відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено свято.

Підпор. В. Сигалів

АРНОЛД, ПА.

Зі срібного ювілею на працю УКК

В неділю 4. чертвня ц.р. громадяни Михалина і Петро Земледух обходили 25-літній ювілей їхнього подружжя. Їх син Іван і дочка Емілія зробили Ювілятам милу несподіванку — бенкет в Українськім Народнім Домі. По молитві, яку відмовив о. І. Лехицький, син Іван привітав Ювілятів і гостей попросив на товст майстра п. Івана Сороку, який по черзі покликував бесідників. Всі промовці висказувались з гідною пошаною про примірне життя Ювілятів, які гарно виховали своїх дітей, як і про їхню ревну працю на народній ниві. Шановний Ювілят, бувший стрілець У. Г. А., є активним членом відд. 296 У. Н. С. і фінансовим секретарем цього відділу, та цікавиться живо громадським життям.

Як промовляв п. Петро Зілінський та пригадав гостям, щоб жертвували на політичну працю УККомітету, зокрема на визвольну боротьбу українського народу. Зібрано $30. Жертвували по $10,00 М. і П. Земледух; $2,00 І. Сорока, по $1,00 — Дмитрів, В. Собків, А. Лобур, Т. Пельц, М. Лехицька, Лешковяк, М. Любинецький, Пахольчак, Рощ, Садецький, И. Кранярак, А. Пелквін, І. Чертик, Л. Сорока, Сакалюк, П. Зілінський, Соловій; решта дрібними.

Присутний

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

АДРЕС ТИХ, ЩО ДОПИСУЮТЬ ДО „СВОБОДИ", не подаємо. Річ ясна, що не можемо теж виявляти імен тих, що самі не підписують статтей чи дописів правдивим прізвищем. Про це просимо нас не питати, бо на такі питання не буде відповіди.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ
РЕАЛЬНОСТИ

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

Хто хоче набути добру фарму або бизнес, Ресторант, Сальон, Ґросерню або Ґазолінову Стацію, то прошу зголоситися до українського аґента, котрий має 17-літню практику і знає фарми.

Ґазолінова Стиція на добрій дорозі, великий Стенд, 3 ґараджі, дім 6 кімнат, всі уліпшення. Ціна $11,-500.

Молочна фарма, 148 акрів, дім 6 кімнат, нова барня на 32 корови, машинерія, 16 коров, всі уліпшення. Ціна $30,000.

Куряча фарма, 20 акрів, дім 10 кімнат, 2 лазнички всі уліпшення. Ціна $25,000.

MICHAEL GELLNER
RINGOES, N. J.
Tel.; Flemington 601R22

КОБ Я МІГ —
СПАТИ

Кільки то ночей ви пролежали безсонно, бо нервова натуга не дала вам заснути? Як часто ви перевертались збоку набік підчас довгих безсонних ночей? Кільки разів ви повторяли слова: „Ох, коб я тільки заснув!".

Осьтут добра новина для вас. Щойно появився новий лік в формі табличок, який не заводить налогу і є певним, якщо його зажити згідно з вказівками. Зате він має неймовірну силу зарадити безсонності через злагіднення нервової натуги, а це саме вже уможливлює вам спання.

За спеціяльним порозумінням читачі цеї газети дістануть запас тих табличок, як тільки вишлють поштою оцей вирізок до BLOCK DRUG CO., 1928 Third Ave., N. Y. C. Не висилайте грошей, а заплатіть просто $2 поштареві з коштами післяплати, коли він вам їх доручить.

Імя ____________________

Адреса __________________

Місто ______________ Стейт ____

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку **листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.**

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА Комітету, адресу якого подано при кінці.

* * *

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

19561 До людей доброї волі. Молоде подружжя, з одною чотирølітньою дитиною, здорове і сильне, просить прислати їм ашуренс. Радо працюватимуть на фармі. Анна і Степан Пастущин.

19562 Деревянко Тихона Захаровича з с. Крутоярсько від Горпини Кондрашенко Латишової.

19563 Яцишин Данила і Катерину та Сенишин Василя всіх з с. Вербіж, почта Черкаси (Львів) від Івана Яцишина.

19564 Маґан Андрія з с. Улюч (Березів) від Римінний Катерини.

19565 Мільчаківську Анну і Володимира з с. Беньова (Турка) від Мільчаківського Йосифа.

19566 Простак Франца з с. Свободна Подлуфка (Ярослав) далі дітей Софії Ванькевич від Федан Анни, д. Софії Бура, сестри Олени Ванькевич.

19567 Стопкевич Дмитра і Марію та їх сина Дмитра від Івана Маркова.

19568 Курендаш (Базюкожей) Юрка, Івана, Анастасія, Александра і Анну, всіх з с. Ферексуля (Косів) від Миколи Кдендаш.

19569 Батюк Стефана з с. Двірці (Жовква) від Батюк Анастазії.

Голоситися до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. 5, PA.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ПОВІДОМЛЕННЯ

Б. ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ.

На підставі статутів СУВ з 1946/49 років, а також ухвал делегатських З'їздів з тих же років, Головна Управа СУВ, якої осідок був (і лишився) у Німеччині, мала право організувати відділи з бувших українських вояків не тільки в Европі, а також за океаном.

Відділи СУВ мали організовуватись тоді, коли в даних державах не було іншої української воєнської організації, або й були, але їх статути мали розходження зі статутом СУВ.

Головна Управа СУВ одержала відомості в 1947 р., що в ЗДА не було української вояцької організації. Від 1947 року члени СУВ почали виїздити з Німеччини до Америки, Управа СУВ мала на думці, що бувші українські вояки повинні мати вояцьку організацію, щоб могти плекати традиції визвольних змагань, стежити за політичними подіями в світі, а головно в міру можливости не відставати від розвою сучасної військової техніки. І тому Головна Управа постановила видавати уповноваження від'їзджаючим членам СУВ для творення відділів на підставі статуту СУВ.

На підставі вище поданих мотивів, я видав дев'ять уповноважень старшинам для організування відділів СУВ у різних місцевостях Америки.

Зогляду на те, що на терені ЗДА в Ню Йорку 15 жовтня 1949 р. відбулись Установчі Збори бувших українських вояків, що ухвалили статут під назвою **Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці.** Цей статут має те саме завдання, що й статути СУВ-у. Крім того, в Головній Управі ОбВУА, в Товариському Суді і Контрольній Комісії виконують обов'язки заслужені генерали, старшини і вояки з часів визвольних змагань, а також бувші члени Ради і Головної Управи СУВ. В порядку військової дисципліни, щоб не творити хаосу в рядах бувшого українського вояцтва, раджу своїм обов'язком уневажнити всі уповноваження, підписані мною на творення відділів СУВ на терені ЗДА. Крім того, як бувший голова Союзу Українських Ветеранів у Німеччині, а зараз перебуваю в Америці, звертаюсь до всіх членів СУВ, що вже перебувають в ЗДА і до тих, які будуть прибувати з закликом, негайно вступати в члени **Об'єднання бувших Вояків українців в Америці** і творити на місцях Відділи, бо цього вимагають від нас події у світі, і наш національно-вояцький обов'язок.

З вояцьким привітом

Константин Смовський,
генерал-хорунжий, бувший голова Союзу Українських Ветеранів у Німеччині.

ПОШИРЮЙТЕ „СВОБОДУ".

ДО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ „СВОБОДИ"

Починаючи від **1. липня 1950** року передплата на „Свободу" для тих, що не є членами У.Н.Союзу буде така:

Річна передплата в Злучених Державах (крім Джерзі Сіти) $10, піврічна $5.25, на три місяці $2.75.

В Джерзі Сіті й закордоном річно $12, півріно $6.50, на три місяці $3.50.

„Юкрейнієн Віклі" (раз на тиждень) річно $3, півріно $2.

Ця нова належитість за передплату відноситься до нових передплатників і тих, що відновляють передплату.

ШВЕРНІК ПЕРЕВИБРАНИЙ ПРЕДСІДНИКОМ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СССР

Москва, 20. червня. — Николай М. Шверник був вчора перевибраний предсідником Верховної Ради СССР на спільній сесії Ради Союзу і Ради Національностей. Рівночасно вибрано 16 заступників предсідника. Секретарем Президії Верховної Ради вибрано Олександра Ф. Горкіна. Верховна Рада ухвалила резолюцію, — „прохаючи" Сталіна та його уряд залишитися на своїх постах.

ВЕРХОВНА РАДА СРСР УХВАЛИЛА РЕЗОЛЮЦІЮ ПРОТИ АТОМІЧНОЇ ЗБРОЇ

Москва, 20. червня. — Верховна Рада СССР на вчорашній сесії ухвалила резолюцію проти атомічної зброї, тавруючи агресором ту країну, яка перша її використала б. Цю резолюцію раніше ухвалено на зорганізованому комуністами „світовому конґресі миру" в Стокгольмі.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

МАЯМІ, Фло. — Тов. ім. Н. Лисенка, від. 368, подає до відома членам, що збори відбудуться в неділю, 25. червня, в год. 3. попол., в домі Стефана Маіка 578 N. E. 62 St. Є дуже важні справи до полагодження, тому проситься всіх обовязково прийти. — В. Подобинський, предс.; С. Маік, сек.; М. Ткачик, кас.;

БРОНКС, Н. Й. — Збори Тов. Любов, від. 298, відбудуться в суботу, 24. червня, в церковній галі, 175 Вашинґтон Еве., в год. 8. ввечір, входиться фронтовими дверми. — В. Морозович, секр.

КУРТІС, БЕЙ, МД. — Бр. св. Петра і Павла, від. 81, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 25. червня, о год. 2. попол., де звичайно. Просимо всіх членів прийти бо є важні справи до полагодження. Буде роздана дивіденда, також буде звіт делеґата з Конвенції УНС. Нових членів просимо вписуватись негайно. — В. Чачка, предс.; А. Хімяк, кас.; А. Блауцяк, секр.

Вступайте громадно в члени Українського Народного Союзу.

ВАКАЦІЙНА ОСЕЛЯ О. О. ВАСИЛІЯН.

(Бабилон, Лонґ Айленд, Н. Й.)

О. О. Василіяни провадитимуть знову вакаційну оселю в Бабилон, Лонґ Айленд. Цього року, відмінно як це було минулого, буде окремо оселя для хлопців, а окремо для дівчат. Приймається дітей у віці від 7-го року життя до 13-го. Оселя для хлопців зачинається 4. линня і триватиме три тижні. Відтак буде оселя для дівчат, теж три тижні. Оплата — два доляри денно від дитини. Ближчі інформації уділяться листовно. Ті, що мешкають у Ню Йорку, можуть зголошувати дітей і засягати потрібних інформацій устно кожного вівторка, четверга і суботи від години 5-тої пополудні в парохіяльному уряді св. Юра при 7-мій вулиці, в о. Володимира Гавліча ЧСВВ, який в цих днях буде полагоджувати ці справи особисто.

Листовні зголошення слати на адресу:

Rev. Volodymyr Gavlich OSBM
Box 231
Glen Cove, L. I., N. Y.
(Ог.)

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую друга **МИКОЛУ І ОЛЕСЬКУ ЛАЩУК,** із села Гановець Нових, пов. Рогатин, котрі виїхали 1934 році до ЗДА. Хто про них знає або вони самі голоситись до:

KUCYJ WASYL
822 Newark Ave., Jersey City 6, N. J.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697
Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — Офісові години: Щодня від 10 рано до 7 ввечір. В неділі від 11 рано до 1 пополудні.

Fluoroscopy, X-Ray Electrocardiograph, Diathermia, and analysis
Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — офісові години: денно від 12-3 і 6-8 ввечір.
В неділі від 11. рано до 1. попол.
Dr. R. TYLBOR
59 East 3rd Street, New York City
Near Second Ave. Tel.; GR 5-3993

ПОТРІБНО ДЯКОУЧИТЕЛЯ
Має вести школу, вчити співу, заряджувати концертами і т.д. Просимо подати кваліфікації.
Голоситись до:
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF ST. SOPHIA
39 West, 22nd Street,
Bayonne, N. J.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як ___ $150
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as $150
Telephone: GRamercy 7-7661

З. БЕРЕЗОВСКІ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
УПРАВИТЕЛЬ
BERRY FUNERAL HOME, Inc.
525 East 6th Street,
New York 9, N. Y.
Phone ALgonquin 4-5746
Дві нові в модернім кольоніяльнім стилю каплиці.
Першорядна обслуга в усіх похоронах без різниці маєткового стану.
ІВАН БРОЩАК, нотар.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами
В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 2369. Тарзан на шляху.

Коли здивовані ґенґстери сказали йому про втечу Джени, Тарзан зрозумів, що вона певно зустрінеться з убивчонастроєним Манзеном.

Тарзан знав, що мисливці підуть слідом за ним. Несподівано він вдарив одну голову опришка об другу.

Обезвладнивши так своїх ворогів, Тарзан поспішив на поміч Джені.

Коли Манзен зближався до криївки Джени, легкий рух вгорі звернув його увагу.